

# „Ked' žiadost' počne“

28

„Od slávy k sláve“



Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Ďakujem, že ste prišli, a ďakujem za tú prednosť, že s vami môžem ďalej študovať to, čo povedal Pán o najdôležitejšej práci, aká bola kedy ľudom zverená, a síce o budovaní charakteru. Ako sa vám darí zapamätať si ten prvý výrok? Chcem vám ho vštepiť do pamäti, Pán vám žehnaj. **Education {Výchova}, str. 225.** Hovorte ho so mnou: „**Budovanie charakteru je tou najdôležitejšou prácou, aká bola kedy ľudom zverená a nikdy predtým nebolo jej usilovné štúdium také dôležité, ako je teraz.**“

Blížime sa k záveru tohto seminára, no dúfam, modlím sa, aby to nebol koniec vášho štúdia tejto témy. Modlím sa, aby to bol vlastne len začiatok, aby tento seminár slúžil ako katalyzátor, ktorý vám pomôže pokračovať v oveľa širšom osobnom štúdiu, tejto naozaj dôležitej témy o budovaní charakteru. Pozrite, nemôžeme byť ani schopnými svedkami kráľa, ani spôsobilými občanmi kráľovstva, ak nemáme charakter podobný Kristovmu. Brat môj, sestra moja, Kráľ príde čoskoro, a preto je nevyhnutné, ba načisto neodmysliteľné, aby sme sa naučili spolupracovať s premieňajúcou mocou Ducha Svätého pri rozvoji charakteru, aký má Kristus.

V niekoľkých posledných štúdiách sme sa zameriavali na úlohu vôle. Pochopili sme, že jej úloha je absolútne rozhodujúca a hlavná. A to sa, koniec koncov, dalo čakať, pretože **vôľa je vedúcou silou v povahe človeka, silou rozhodovania, silou voľby.** {SC 47.1} Všetko, čo sa rozhodneme urobiť, aj urobíme, a ak vôľa nie je pod Božou vládou, v tom prípade ani my nie sme pod Božou vládou. Ak je vôľa pod Božou vládou, **v Kristovej sile môžeme** {Fil 4,13} prekonať ten protichodný činiteľ – s ktorým musíme zápasit' všetci – a síce telo so všetkými jeho žiadostami a jeho spojenca, ktorým je satan a kráľovstvo temnoty. A samozrejme svet a všetko, čo je v ňom. Je špeciálne upravený satanom tak, aby podnecoval a povzbudzoval telesné žiadosti, je tak? Takže zápasíme s celkom značným protichodným činiteľom ako tí, čo sú od prirodzenosti telesní a žijú v tomto svete, ktorý tak zámerne podporuje zmyselné túžby – **žiadost' tela, žiadost' očí a pýchu života.** {1 Ján 2,16}

Dnes večer sa chcem zvlášť zamerať na úlohu vôle pri prekonávaní pokušenia. Je dôležité, aby sme vedeli, ako máme prekonať pokušenie, moji drahí priatelia? Rozhodne áno... Ak vás niekedy pokúša myšlienka, že nie je dôležité naučiť sa víťaziť až tak, že **zajímame v plen každú myšlienku do poslušnosti Krista,** {2 Kor 10,5} a pre lásku Kristovu v moci Ducha Svätého sa odmietame oddávať pokušeniu čo i len v myšlienkach... Ak ste teda niekedy pokúšaný prísť k názoru, že nie je dôležité vedieť, ako to máte robiť, ja vás žiadam, aby ste si uvedomili, že všetky tie nádherné zaslúbenia v Zjavení boli dané komu? „**Tomu, kto víťazí.**“ „**Tomu, kto,**“ čo robí? „**... víťazí.**“ {Zjavenie 2. a 3. kapitola} Moji milí priatelia, sú to úžasné zaslúbenia, no sme trúfali, ak si myslíme, že sa budeme tešiť z ktoréhokoľvek z tých zaslúbení bez toho, aby sme sa naučili víťaziť. Počujem „amen“? Nemáme tu na výber, Pán vám žehnaj. Je to absolútne rozhodujúce a dôležité. Musíme byť víťazmi, musíme. A úloha vôle je taká ústredná, taká podstatná pri prekonávaní pokušenia, že sa na ňu chcem naozaj veľmi dôkladne zamerať. Dnes večer sa zaoberáme veľmi duchovnou témou a pretože **duchovné veci sa**

**posudzujú len duchovne {1 Kor 2,13-14}**, naše štúdium musíme začať modlitbou. Dobré? Ako je našim zvykom. Prosím, spomeňte si na svojho brata, keď sa budete modliť za seba.

*Bože a Otče, v mene Ježiša Krista, Pána našej Spravodlivosti Ti ďakujem, že máme prístup k Tvojmu uchu a Tvojmu srdcu. Ďakujem Ti, že nás vidíš a prijímaš v Milovanom a skutočne nás miluješ práve tak veľmi ako svojho vlastného Syna. Vzácná milosť, aké drahé opatrenie... A tak Ťa Otče prichádzame prosiť, nie že by sme si mysleli, že ťa musíme nútiť či presviedčať, aby si nás požehnal, lebo my vieme, že nás túžiš požehnať. Skôr prichádzame s prosbou, pretože si potrebujeme pripomínať, pripomínať samy seba svoju zúfalú potrebu. A musíme Ťa prosiť, lebo nebeské hospodárstvo funguje podľa jednoduchého princípu: „Proste, a bude vám dané.“ {Mat 7,7} Lebo len tak nám môžeš dať to, čo nám túžiš dať, bez narušenia našej voľby, našej slobodnej vôle. Klopeš na dvere, netlačíš sa dnu násilím. No počujúc to klopanie sa rozhodujeme dvere otvoriť a povedať: „Vojdi dnu, prosím.“ V osobe tvojho Duchu oživ a posilni naše duševné a duchovné schopnosti. Umožni nám pravdu nielen pochopiť, ale ju aj milovať – a čo je najdôležitejšie, rozhodnúť sa stáť pod ňou, podriaďiť sa jej. Otče, pochopiť ju je jedna vec a stáť pod ňou druhá. Potrebujeme sa naučiť podriaďovať naše vôle pravde a nárokom Toho, ktorý je Pravda. Uč nás tomu dnes večer, a keď budem viesť štúdium, pomôž prosím moje pery, veď moje myšlienky a nadiktuj mi každé slovo. O to Ťa prosím v Ježišovom mene. Amen.*

Kde sme? Na strane 61, 28. lekcia. Názov: **„Keď žiadosť počne“ {Jak 1,15}** Známejšia verzia toho verša vo verzii Kráľa Jakuba znie: **„Keď túžba počne...“** Priatelia, téma dnešného večera je veľmi, veľmi dôležitá. Prosím, aby ste **plne venovali svoju pozornosť** štúdiu Božieho slova. Každé štúdium o pokušení a o prekonávaní pokušenia, by nás zaviedlo do Jakubovej knihy, je tak? Jakub sa zrejme viac než ktorýkoľvek iný biblický pisateľ, o ktorých viem, zameriava na pokušenie a jeho anatómiu. Na proces, akým sa pokušenie stáva hriechom a ako môžeme zabrániť tomu, aby sa ním stalo. Mimochodom, pochopte prosím, že je naisto nevyhnutné, aby sme presne vedeli, ako a kedy sa pokušenie stáva hriechom, ak máme vedieť, ako zabrániť pokušeniu, aby sa stalo hriechom. Dáva vám to zmysel? Je dôležité, aby sme vedeli, ako máme zabrániť pokušeniu, aby sa stalo hriechom? Ó, áno, to rozhodne je. Preto je veľmi dôležité, aby sme pochopili, čo presne spôsobuje to, že sa pokušenie stáva hriechom.

Je to hriech, že sme pokúšaní? Nie, nie je. No dobre, ale potom v ktorom okamihu sa pokušenie stáva hriechom? Väčšina ľudí si myslí, že pokušenie sa hriechom nestáva, kým... kým nevykonáte skutok. Je to tak? Celkom rozhodne nie, tak to veru nie je. Je veľmi dôležité, aby sme tomu správne rozumeli, milí priatelia. Takže dovoľme Jakubovi, aby nám pomohol dospieť k presnému, správne chápaniu toho, ako sa pokušenie stáva hriechom. Na úvod nášho štúdia sa pozrime na **Jakuba 1,12: „Blahoslavený muž, ktorý znáša pokušenia, lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života, ktorú Pán zasľúbil tým, ktorí Ho milujú.“** V tom jednoduchom verši sa skrýva veľmi zaujímavá, pozoruhodná pravda.

Predovšetkým si všimnite, že sme **požehnaní (blahoslavený), keď robíme čo? Keď znášame pokušenia.** Inými slovami, v pokušení sa skrýva potenciálne požehnanie, je tak? Ale čo z neho robí, alebo nerobí požehnanie? Závisí to od toho, či ho znesieme, alebo nie, či ho prekonáme, alebo nie. A všimnite si prosím, že znášanie pokušenia nie je len na požehnanie, ale je dôležité aj na to, aby sme boli preskúšaní, aby sme sa osvedčili. Toto tým myslel, keď povedal: **„...lebo keď bude skúsený a dokáže sa.“** Pozrite, naša viera a láska ku Kristovi sa musí potvrdiť ako pravá, ak nám má byť zverená koruna života. Aký život nám Boh hodlá zveriť? Večný. A vedzte prosím, moji milí priatelia, že Boh nemôže dať večný život len tak hocikomu. Komu jedine môže zveriť večný život? Len tým, ktorí už natrvalo a neodvolateľne prekonali hriech. Počujem „amen“? {Amen.} Pozrite, ak sme nedospeli do toho bodu, že by sme v skutočnosti radšej, čo? ...zomreli ako zhrešili, nemôže nám byť zverený večný život. Lebo keď nás Boh vezme do neba, neurobí nás neschopnými hrešiť. Technicky vzaté máme stále schopnosť hrešiť, no nikdy to neurobíme. Prečo? Lebo sme boli vyskúšaní na Zemi a nezvratne sme dokázali, že Krista tak

veľmi milujeme, a preto hriech tak veľmi nenávidíme, že by sme radšej vďačne položili naše životy, než vedome zhrešili. Vďaka tomu nám môže byť bezpečne zverená večnosť. Sme v tom zajedno? „...**lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života, ktorú Pán zaslúbil tým, ktorí Ho,**“ čo? „...**milujú.**“ Ako veľmi Ho milujú? Milujú Ho tak veľmi, že by radšej zomreli, ako ho neposlúchli, sklamali, či nesprávne prezentovali.

**Review and Herald, 6. december 1881: „Naša viera,“** a mohli by sme tiež dodať, tak ako autorka neskôr v tomto výroku – naša láska – **„naša viera musí byť v tomto svete vyskúšaná. Kristus zvíťazil za nás a tak nám umožnil, aby sme tiež zvíťazili. Musíme tu znášať skúšky a pookúšenia, a potom, ak budeme verní, dostaneme korunu života. ‚Blahoslavený muž, ktorý znáša pookúšenia, lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života.‘ Budeme vystavení rozmanitým pookúšeniam, ale ak ich správne znesieme, zušľachtia nás a očistia, tak ako sa zlato čistí v ohni.“** Pauza. Vidíte tu to potenciálne požehnanie v pookúšení? Čo robí? Očisťuje nás. Zušľachtuje to našu vieru a lásku tým, že nás skúša v ohni. Čítam ďalej: **„Avšak, keď budeme vystavení pookúšeniam sveta, to, o čom sme si mysleli, že je zlato, sa ukáže ako obyčajná troska. Náš Vykupiteľ tú situáciu vidí a radí všetkým, aby si od Neho kúpili zlato prečistené v ohni, {Zj 3,18} ktorým je pravá viera a,“** čo? „...**skutočná láska, milosť, ktorú nezničia zúrivé pookúšenia.**“

Pozrite sa, čo sa tu deje, moji milí priatelia. Často sme presvedčení o tom, že sme silnejší, než v skutočnosti sme, a Boh, aby nás upozornil na našu zraniteľnosť a slabosť dovoľuje, aby sme boli čo? Pookúšaní, skúšaní a čistení, aby nás upozornil na naše slabosti. Prečo je to také dôležité? Lebo sa nás pookúša pripraviť, najmä na to, aby sme prešli intenzívnym časom skúšania a prečisťovania, ktorý nazývame **„dobou súženia.“** {GC – **Veľký spor vekov, kap. 39**} No tiež sa snaží prečistiť a zušľachtiť našu vieru a lásku, inými slovami, rozvinúť náš charakter, aby nám mohol byť zverený večný život. Takže s týmto všetkým na pamäti verím, že chápeme, že keď nepodľahneme pookúšeniam, je to skutočne požehnaním, však? Je to požehnanie.

Teraz si všimnite, že Jakub prechádza k analýze samotného procesu pookúšenia. Predovšetkým sa nedočkavo chce presvedčiť, či vieme, že Boh nie je priamo zodpovedný za naše pookúšanie. Boh nie je čo? „Priamo“ zodpovedný. Prosím vás, všimnite si tu ten vystihujúci výraz. Všimnime si, ako to vysvetľuje Jakub v 13. verši. **Jakub 1,13: „Nech nikto nehovorí, keď je pookúšaný, že vraj, pookúšaný som pookúšením od Boha, lebo ved' Boha nemožno pookúšať na zlé, a tiež ani sám nepookúša nikoho.“** Je jasné, že samotný Boh nás nepookúša priamo ničím zlým, či v zlom. No práve tak jasne si prosím všimnite: Písmo naznačuje, že Boh dopúšťa, aby sme boli pookúšaní. Boh nás nepookúša, ale čo? Dovoľuje, aby sme boli pookúšaní. A prečo to dovoľuje? Presne kvôli tomu potenciálnemu požehnaniu, ktoré prichádza, keď tomu pookúšeniu v Jeho sile odoláme. Rozumiete mi?

Teraz si všimnite **1. Korint'anom 10,13: „Iba ľudské pookúšenie vás zachvátilo, nijaké iné. Ale Boh je verný...“** Chvála Jeho menu! **„Ale Boh je verný, ktorý vás nedá pookúšať nad vašu možnosť, ale spôsobí s pookúšením aj východ z neho, aby ste mohli zničiť.“** Milujem to zaslúbenie! No nie je vzácné? Chvála Bohu za to zaslúbenie. Viete, moji milí priatelia, prečo Boh dovoľuje, aby sme boli pookúšaní? Lebo chce, aby sme tým, že prekonáme pookúšenia zosilneli.

Spýtajte sa nejakého kulturistu. Ako rozvíja svoje telesné svaly a šľachy? Prekonáva odpor tých závaží. Je tak? A vždy, keď to robí, čo sa deje s jeho telesnými svalmi? Silnejú! Tak je to i s pookúšením a rozvíjaním našich duchovných svalov a šľiach. Vždy, keď prekonáme pookúšenie, akými sa staneme? Duchovne silnejšími. Je to úžasný tréning. No chvála Bohu, že v tejto duchovnej kulturistike, ak chcete, máme trénera, ktorý vie, kde sme. A vie, čo – v danom okamihu v našej duchovnej zrelosti a rozvoji – zvládneme. A nedovolí, aby sme boli pookúšaní viac, než v danom bode zvládneme. No nie je dobré to vedieť? {Amen.}

Rád o tom premýšľam veľmi doslovne. Ak sme v Kristovi, nemôže nás nič postihnúť, iba ak by to dovolil Kristus. Tu zrazu prichádza diabol s pokušením. Ale ja som kde? V Kristovi. Takže skôr, ako nás môže diabol vôbec pokúšať, čo musí robiť? Musí dosiahnuť, aby mu to Kristus dovolil, však? Lebo keď som v Kristovi, nepostihne ma nič okrem toho, čo On sám čo? ...dovolí. Ja som v Ňom. Vidíte tu ten veľmi doslovný obraz? Takže keď príde nepriateľ s pokušením, Kristus povie: „Počkaj chvíľu, čo tu zamýšľaš? Chcem vedieť, či Steve v tomto okamihu vo svojom duchovnom vývoji také niečo zvládne.“ Ak je to pokušenie, aké môžem zvládnuť v danom okamihu svojho rozvoja a zrelosti, čo Kristus povie? „Dobre, urob výpad.“ Prečo? Kvôli požehnaniu, ktoré dostanem, keď prekonám to pokušenie v Jeho sile. On nikdy nedovolí, aby som bol pokúšaný nad to, čo znesiem. Ako môžete neuspieť s takým trénerom po boku? To sa nedá.

Počúvajte. **Signs of the Times {Znamená doby}, 18. december 1893: „Pokušenie nie je hriech a nenaznačuje, že Boh sa na nás hnevá. Boh strpí, aby sme...“** Slovo strpí je len zastarane povedané, čo? ...dovolí. **„Boh strpí, aby sme boli pokúšaní, ale každé pokušenie meria a prideluje podľa našej sily odolať zlu a prekonať ho. Práve v čase skúšky a pokušenia môžeme zmerať mieru našej viery a dôvery v Boha a odhadnúť stálosť nášho kresťanského charakteru. Ak sa necháme ľahko vyprovokovať a premôcť, malo by nás to znepokojiť, lebo naša sila je malá.“** Zastavme sa tu, drahí priatelia. Chápate, čo je nám tu povedané? Kristus dovoľuje, aby sme boli pokúšaní, nielen kvôli požehnaniu, ktoré je potenciálne naše, ak pokušenie prekonáme, ale tiež kvôli tomu, aby nám pomohol uvedomiť si, akí sme slabí, a ako zúfalo potrebujeme trénovať tie duchovné svaly a zosilniť. Viete, pochopte jedno – ak nezvládnete 2-kilové pokušenie, tak neskôr budete vo veľkých ťažkostiach, keď prídu 90-kilové pokušenia, ktoré budete musieť zvládnuť. Chápate? A Ježiš chce, aby ste začali trénovať, aby ste ich potom, keď časy budú naozaj ťažké, vedeli zvládnuť v Jeho sile. A malo by byť pre nás výstrahou, ak sa zložíme pod 2-kilovým pokušením. Výstrahou!

Vráťme sa k nášmu citátu: **„Zvážme slová útechy, ktoré nám boli zanechané pre naše poučenie: ,Iba ľudské pokušenie vás zachvátilo, nijaké iné. Ale Boh je verný, ktorý vás nedá pokúšať nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokušením aj východ z neho, aby ste mohli zničiť.“** {1 Kor 10,13} Páči sa mi táto veta: **„Boh prideluje pokušenie úmerne sile, ktorú môže dať, a nikdy nedovolí, aby sme boli pokúšaní nad našu schopnosť odolať, či zničiť. ,Pán vie vytrhnúť pobožných z pokušenia.“** {2 Pet 2,9} Môžeš povedať „chvála Bohu,“ brat, sestra?

Viete, neviem o ničom, čo by hovorilo presvedčivejšie o Božej zvrchovanosti ako fakt, že Boh môže vziať to najväčšie úsilie nášho najhoršieho nepriateľa – teda jeho úsilie zničiť nás, a zmeniť ho na naše najväčšie požehnania. Premýšľajte o tom! Viete si predstaviť, ako to musí satana frustrovať a rozzúriť? Keď sa objaví s pokušením, od ktorého tak strašne očakáva, že spôsobí naše potknutie a pád a my ho miesto toho, vďaka našej závislosti na Kristovi, použijeme v náš prospech a nepotkneme sa, ale použijeme ho ako odrazový mostík? A vyzdvihne nás bližšie ku Kristovi, urobí nás viac Jemu podobnými a posilní nás. Viete si predstaviť, ako to satana musí frustrovať a rozzúriť? Pýtam sa vás, moji drahí priatelia, **keď je taký Boh za nás, kto môže byť proti nám?** {Rim 8,31} Ak môže vziať to najväčšie úsilie nášho najhoršieho nepriateľa – teda jeho úsilie zničiť nás, a zmeniť ho na niektoré z našich najväčších požehnaní, ako môžete neuspieť? Počujem „amen“? {Amen.} S takým Bohom po boku nemôžete neuspieť! Ubezpečte sa však, že ste v Ňom, prosím. Ubezpečte sa o tom. Dobré?

Vráťme sa k našej pasáži v Jakubovi. Ak teda pokušenie neprichádza priamo od Boha, odkiaľ pochádza? {Od satana.} Niektorí z vás skočili oboma nohami rovno do mojej pasce, a mysleli ste si to všetci, hoci ste nemali odvahu povedať to nahlas. Keď sa pýtame, odkiaľ pochádza pokušenie, inštinktívne si myslíme čo? – Že od satana, diabla, samozrejme. Všetci vieme, že pokušenie prichádza od diabla. Ste si tým istí? Všimnite si tu niečo veľmi dôležité. Všimnite si v tejto hĺbkovej analýze pokušenia, čie meno tu nie je ani len spomenuté. A ako druhé si všimnite päť vecí. Chcem od vás, aby ste si ich úhladne zapísali do samotného verša – vlastne by ste to mohli urobiť vo svojej Biblii a mať to tam

natrvalo – päť štádií, alebo krokov v procese pokušenia. Dobré? Ideme na to. Pozorujeme dve veci. Čo je prvé? Čie meno nie je spomenuté... Čo je druhé? Päť štádií procesu pokušenia.

**Jakub 1,14: „Ale každý je pokúšaný...“** prvé štádium: „...od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený.“ 15. verš: „A potom...“ 2. štádium: „...žiadosť, keď,“ čo? „počne,“ 3. štádium: „rodí hriech, a hriech,“ 4. štádium: „keď je vykonaný,“ 5. štádium: „plodí smrť.“ Zachytili ste tých päť štádií? Poznačili ste si ich? Sú veľmi dôležité. Toto je rozšírená verzia jednoduchej pravdy, ktorú nám dáva Pavol: „Lebo odplatom za hriech je smrť.“ {Rim 6,23} Jakub nás berie k tomu, čo sa deje pred hriechom a dopĺňa detaily, ktoré nás vedú k záverečnej smrti. Dobré? Akých je to päť štádií?

1. štádium: „Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený.“ Budeme to nazývať „zvádzanie“. Zachytili ste to, trieda? Ako to budeme volať? „Zvádzanie.“

2. štádium: „A potom žiadosť, keď počne...“ – nazveme to „počatie“. Logické meno.

3. štádium: „rodí hriech“ – nazveme to „pôrod“. Dobré?

4. štádium: „a hriech, keď je vykonaný,“ – nazveme to „rast“.

5. štádium: „plodí,“ čo? „smrť,“ – tak to budeme volať „smrť“. Dobré?

Zachytili ste tých päť štádií? Zvádzanie, počatie, pôrod, rast, smrť. Dobré? To je tých päť štádií. Čie meno nebolo ani len spomenuté? Povedzte mi, či meno tu vôbec nie je? Satanovo, diablove, on tu nie je ani len spomenutý. Zaujímavé. Je to preto, že sa satan v pokušení neangažuje? Nie. Nie, to by som nikdy netvrdil. Prečo teda Jakub satana ani len nespomenie, v tejto hĺbkovej analýze procesu pokušenia? Prečo? Nuž, žeby preto, žeby azda preto, že sa nás tu Jakub snaží chrániť pred naším, až príliš ľudským sklonom povedať: „Diabol ma k tomu donútil,“ keď podľahneme pokušeniu? „Diabol ma k tomu donútil.“ Pozrite, on (Jakub) si plne uvedomuje tento sklon v ľudskej prirodzenosti, veď aj on ju má. A už na samom začiatku, keď sa Hospodin obracia k žene a pýta sa jej: „Čo si to urobila?“ Čo mu odpovie? „Had ma zvedol a jedla som.“ {1 Moj 3,13} „Diabol ma k tomu donútil“ – a od tej doby to robíme.

Mimochodom, spomínate si... Tí z vás, čo ste rovnakého ročníka ako ja, pamätáte sa, že kedysi boli také tričká a nálepky na nárazníky, veľmi obľúbené, na ktorých stálo: „Diabol ma k tomu donútil“? Prišiel s tým akýsi herec ako s obľúbeným textom. Lenže viete, s tým textom nevyrukoval ten herec. Bol to diabol, ktorý s tým vyrukoval. Milí priatelia, myslíte si, že diabla štvete, keď ho viníme z nášho hrešenia? Áno? Nie, je celý nadšený. Prečo? Pretože ak viníme jeho, tak nevieme, kde je skutočný problém. Priznajme si to. Nevieme, v čom skutočne problém spočíva, a ak to nevieme, tak si s ním nepomôžeme, je tak? A nebudeme ani hľadať riešenie, a myslím si, že práve preto Jakub ani len nespomenul diablove meno. Dobré.

Pokušenie: Prosím pochopte, že keď mu podľahneme, nemôžeme povedať, že „diabol ma k tomu donútil“. Prečo? Lebo diablove nie je dovolené, aby niekoho donútil poddať sa pokušeniu, a síce kvôli obmedzujúcemu vplyvu, aký má naňho Hospodin. Samozrejme, iba ak ten človek zaryto neodmieta obmedzujúci, milostivý vplyv Hospodina a nespácha neodpustiteľný hriech a nepredá svoju dušu satanovi. Potom má už vládu satan a môže nútiť démonom posadnutého robiť veci, ktoré by možno nikdy ani len nechcel urobiť.

**Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, str. 294; dolu na str. 61: „Je pravda, že satan je veľký pôvodca hriechu, avšak to neospravedľuje žiadneho človeka, že môže hrešiť, pretože on nemôže donútiť ľudí, aby robili zle.“ Čo nemôže? ...Donútiť ľudí, aby robili zle. „Pokúša ich a budí zdanie, že hriech sa javí ako lákavý a príjemný, ale musí to prenechať ich vlastnej vôli, či to urobiť chcú, alebo nie.“** Sme v tom zajedno? Môžeme teda čestne a oprávnene povedať, keď podľahneme pokušeniu, že „diabol ma k tomu donútil“? Nie, nemôžeme. Satan to musí nechať na našich vôľach, či to urobíme,

alebo nie. Takže znovu: odkiaľ prichádza pokušenie? Z dvoch zdrojov. Z dvoch zdrojov. **Mount of Blessings {Myšlienky z vrchu blahoslavenstiev}, str. 116: „Pokušenie je zvädzanie na hriech a neprichádza od Boha...“** To je prvá vec, ktorú Jakub uvádza. „...ale od satana,“ po prvé „a,“ po druhé „od,“ čoho? „... od zla našich vlastných srdc.“

Teraz na tom so mnou popracujte. Odkiaľ prichádza pokušenie? Od satana a od čoho? Od zla našich vlastných srdc. No pochopte prosím, že najčastejšie pokušenie prichádza od zla našich vlastných srdc. Áno, možno ho rozdúchal satan, no napriek tomu prichádza odkiaľ? Z našej padlej, telesnej prirodzenosti, z nižšej skazenej prirodzenosti, zvanej telo – ktorá hoci v kresťanovi viac nevládne, ale predsa čo? ...zostáva. Neriadi, ale prebýva, a neuspokojuje sa len s tým, že zostáva, ale chce aj čo? Vládnúť. Preto Pavlovo napomenutie: **„Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele, aby ste ho poslúchali, totiž hriech, v jeho, to jest tela, žiadostiach.“ {Rim 6,12}**

Veľmi zaujímavé: prvým zdrojom pokušenia je satan. Očividne, hoci to nie je normou, toto je výnimka. Satan očividne môže priamo vstúpiť do mysle zlé myšlienky, a tu je pozoruhodný výrok, o ktorý sa chcem s vami rýchlo podeliť, lebo je taký prenikavý. Nachádza sa v **Manuscript Release, zv. 2, str. 343-344: „Pred niekoľkými hodinami som počúvala sťažnosti jednej sužovanej duše. Satan k nej prišiel neočakávane.“** Pauza. Je to bežná norma pre satanov spôsob pokúšania? Nie je to norma, nie. „Satan k nej prišiel,“ ako? „... neočakávane.“ Toto je výnimka, inými slovami. Čítam ďalej: **„Myslela si, že sa rúhala Spasiteľovi, lebo pokušiteľ jej ustavične podsúval myšlienku, že Kristus je len človek, nič viac ako len dobrý človek. Myslela si, že satanove našepkávania sú pocitmi jej vlastného srdca, a to ju desilo. Myslela si, že popiera Krista a jej duša sa zmietala v agónii a utrpení. Ubezpečila som ju, že tieto vnuknutia nepriateľa nie sú jej vlastné myšlienky, že Kristus jej rozumel a prijal ju. Že s tými vnuknutiami musí nakladať ako s takými, ktoré sú cele od satana a jej odvaha musí rásť úmerne sile pokušenia. Musí povedať: ‚Som Božie dieťa. Odovzdávam seba, telo i dušu, Ježišovi. Nenávidím tieto márnivé myšlienky.‘ Povedala som jej, aby ani na chvíľu nepripustila, že pochádzajú od nej, aby satanovi nedovolila zraňovať Krista tým, že ju uvrhne do nevery a malomyselnosti. Tým, čo sú takto pokúšaní...“** Pauza. Zjavne sú takto pokúšaní aj iní. Viem, že ja som tak pokúšaný bol. **„Tým, čo sú takto pokúšaní, chcem povedať: Ani na chvíľu si nepripustíte satanove pokušenia ako také, ktoré sú v súlade s vašou vlastnou myslou. Odvráťte sa od nich tak, ako od samotného protivníka.“** Toto je jeden spôsob, akým nás satan pokúša – priamo do mysli nám vstúpuje zlé myšlienky. Proste obide starého človeka a vloží do našej mysle určitú myšlienku. Vidíte to? Keď už sme pri tom, verím, že to nie je najbežnejšia forma pokušenia.

Ktorá je najbežnejšia forma pokušenia? Satan nás najčastejšie pokúša podnecovaním našich vlastných zvrátených, sebeckých, skazených chutí ok a vášni prostredníctvom zmyslových vnemov, ktoré cez zmysly vstupujú do mysle. Rozumeli ste tomu? Je to zďaleka najprevažnejšou formou pokušenia. Nuž, satan v tom má prsty, ale skutočne, vo veľmi reálnom zmysle, by si mohol zbalit' kufre a ísť domov, nech už je to kdekoľvek, a väčšina ľudí by ani nepostrehla rozdiel. Prečo? Lebo svet je načisto zaplavený zmyslovými, zmyselnými, telesnými, materialistickými, egocentrickými vstupmi, je tak? Všade, kam sa pozriete, všetko, čo počujete a vidíte na tomto svete, má za cieľ stimulovať **žiadosť tela, žiadosť očí a pýchu života. {1 Ján 2,16}** Nemám pravdu? A je to tak preto, že **satan je kniežat'om tohto sveta, {Ján 14,30; Ef 2,2}** a zorganizoval to tak zámerne.

Teraz si všimnite tento výrok z **Manuscript 47, 1896: „Satan nad nami často víťazí pomocou našich prirodzených sklonov a chutí.“** Čím? „...pomocou našich prirodzených sklonov a chutí.“ **„Tie ustanovil Boh, a keď ich dal človeku, boli čisté a sväté.“**

Pamätáte – tu sa zastavím – že sme si tým už prešli. V záhrade Eden, na čo satan apeloval u našich prvých rodičov? **Eva videla, že strom je dobrý na jedenie a žiadosťou očíam, prežiaduci, aby urobil človeka rozumným. {1 Moj 3,6}** Tie Bohom dané schopnosti, ktorými sme mali vychutnávať

zmyslové potešenie zákonným, legálnym spôsobom, vychutnávať nadobudnutie pekných vecí, potechu očiam a tešiť sa zo sebazdokonaľovania na Božiu slávu, boli prežiaduce, aby urobili človeka rozumným. Boli to bezhriešne, skutočne sväté, Bohom dané túžby. Čo sa však stalo, keď sa im naši prví rodičia oddali hriešnym spôsobom? Akými sa stali? Zvrátenými a zvrhlými, stali sa nesvätými a teraz ich nazývame: „**telesné žiadosti, ktoré bojujú proti duši.**“ {1 Pet 2,11} Teraz sú nazývané **žiadosťou tela, žiadosťou očí a pýchou života.** {1 Ján 2,16} Pamätáte si to štúdium? {21. lekcia, str. 4} Len som vám to chcel pripomenúť.

Vráťme sa k nášmu výroku: „**Satan nad nami často víťazí pomocou našich prirodzených sklonov a chutí. Tie ustanovil Boh, a keď ich dal človeku, boli čisté a sväté, ale ľudské prirodzené chute sa zvrátili následkom pôžitkárstva. Nesvätým ukájaním sa z nich stali, telesné žiadosti, ktoré bojujú proti duši.**“ {1 Pet 2,11} **Pokiaľ kresťan nebdie na modlitbe, prenecháva voľnú vládu návykom, ktoré by mal prekonať. Ak necíti potrebu ustavičného bdenia, neustálej ostrážitosti, jeho sklony, zneužívajúce a zavádzajúce budú prostriedkom jeho odpadnutia od Boha.**“ Moji milí priatelia, varujem vás, buďte v strehu. To preto je Pavol taký znepokojený, dokonca aj ako zrelý kresťan, dokonca v záverečných hodinách svojho zbožného života je taký znepokojený, a **do tváre bije svoje telo a podmaňuje si ho**, aby čo? **Aby sám nezlyhal.** {1 Kor 9,27} Naliehavo si uvedomuje tú potenciálnu možnosť, a to musíme aj my.

Príčinou – pochopte prosím aj toto – príčinou, prečo satan vyťažší tak veľa z tohto typu pokušenia, je práve kvôli veľmi reálnemu potešeniu, ktoré pôžitkárstvo prináša. Zachytili ste to? Najmä v oblasti žiadostí tela, a síce ktoré sú to? Chuť a vášeň. Prináša holdovanie chuti a vášni zmyselný pôžitok? Prináša? Evidentne áno. Kto z toho urobil príjemný zážitok? Či to bol nápad? – Boží. A satan cudzopasí na Božom dare a pomocou nezákonného a sebeckého, nadmerného pôžitkárstva nás dostane k sebazničeni! Proste z toho vyžmýkava všetok zmyselný pôžitok, aký len môže získať. Počujete, čo vám hovorím? Moji milí priatelia, najmä v oblasti chuti a vášne satan vyťažil neuveriteľne veľa, je tak? A drvivá väčšina na tomto svete usilovne ničí sama seba, pôžitkárstvom v týchto oblastiach, avšak **žiadosť očí a pýcha života** tiež prináša potešenie.

Radi dostávame veľa pekných vecí a tak pokračujeme v tejto šialenej honbe za nadobúdaním vecí, pekných vecí tohto sveta, a je to úplne mimo kontroly. Viete, ktorý priemysel patrí k najväčším v Spojených štátoch? Obchody s prenájmom skladových priestorov. Áno! Skladové hospodárstvo. Prečo? Kvôli tejto nezdravej posadnutosti nadobúdania si vecí, ktorú my Američania máme. Radi nakupujeme, veď viete: „*Nakupujeme do odpadnutia.*“ Je v tom pôžitok. Ale no tak, priznajte si to. Nadobudneme všetky tie haraburdy a čoskoro nám skrine praskajú vo švíkoch, a potom garáž praská vo švíkoch, a potom si musíte niekde vonku postaviť veľkú garáž. A ak si ju nepostavíte, musíte si ju prenajať od niekoho iného. Súhlasíte? Viete, že vám hovorím pravdu. **Vari o tom Ježiš nehovoril podobenstvo? Hovoril.** {Luk 12,15-35} A prečo je to takou posadnutosťou? Pretože to prináša potešenie. Radi dostávame pekné veci. Teší nás to. A po tretie, je v tom sebecká motivácia, viete, keď vás obdivujú za vaše úspechy, aj to prináša potešenie. A tak sa ďalej šialene naháňame, aby sme ukojili **žiadosť tela, žiadosť očí a pýchu života,** {1 Ján 2,16} a to kvôli veľmi reálnemu pôžitku, ktorý nám to prináša. Práve takto diabol vyťažší tak veľa z toho, k čomu nás dovedie.

Hovorili sme teda o tom, odkiaľ prichádza pokušenie, a naša ďalšia otázka je životne dôležitá. Prosím, sústreďte sa na ňu spolu so mnou. Potrebujeme sa ubezpečiť, že rozumieme tomu, v ktorom bode a presne pomocou čoho sa pokušenie stáva hriechom. Súhlasíte? Je dôležité, aby sme to vedeli? Áno, je to dôležité! Prečo? Lebo len keď presne viete, v ktorom bode a akým spôsobom sa pokušenie stáva hriechom, môžete zabrániť tomu, aby sa stalo hriechom. A je dôležité, aby sme to vedeli? Áno! Áno, istotne je. Dobré. Ako a kedy sa pokušenie stáva hriechom? Použime náš verš, náš 5-fázový proces, ktorý nám načrtol Jakub. Dobré? Opýtam sa takto: Kedy sa pokušenie stáva hriechom? V prvom, druhom, treťom, štvrtom, alebo piatom štádiu? Tu máme **14. verš: „Ale každý je pokúšaný,“** 1. štádium: „od

svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený,“ 2. štádium: „a potom žiadosť, keď počne,“ 3. štádium: „rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť.“ Dobre? Koľkí sú za prvé štádium? Koľkí sú za druhé? Koľkí za tretie? Zaujímavé, máme tu dosť nejednotných ľudí. Koľkí sú za 4. štádium? Dobre? Fajn. 5. štádium sa trochu omeškalo. Dobre? Takže máme pár hlasov pre prvé, druhé a tretie štádium. Videli ste ruky pre prvé, druhé a tretie štádium. Poukazuje to na veľmi reálny fakt, a síce, že vlastne nevieme, presne v ktorom bode a ako sa pokušenie stáva hriechom. Teda väčšina z nás, každopádne mnohí. Takže, ktoré je to štádium? A vy ostatní, čo ste nehlasovali, ste svedomití zbabelci.

Priatelia, poďme spolu uvažovať, dobre? Dovoľte mi, aby som obratom ruky povedal, že verím tomu, že pokušenie sa stáva hriechom v druhom štádiu. V druhom. Prečo? Ako? Nuž, myslím, že ak si uvedomíme duchovnú rovnocennosť každého z týchto štádií, pochopíme, prečo som vybral druhé štádium. Pre tých z vás, ktorí boli za prvé štádium, pre tých, čo hlasovali za prvé štádium, môžem uviesť tiež dobrý dôvod. Dobre? Treba rozlišovať jemné odtiene, ale môžem uviesť dobrý dôvod aj vám. Tí z vás, čo ste boli za 3. štádium: je mi ľúto, ale skutočne ste trafili vedľa. Tam neviem uviesť žiadny dôvod. Popracujme na tom. Dobre?

1. štádium: ktoré to je? Je to štádium zvädzania. A kto zvädza koho? Pomôžte mi. Aký cieľ má zvodca? Splodiť hriech. Je tak? Kto zvädza? Starý človek. Však? „Ale každý je pokúšaný od svojej...“ vlastnej čo? „...žiadosti, vyvlačovaný a vábený.“ {Jak 1,14} To sú žiadosti tela. To je tá nižšia, zvrátená prirodzenosť nazývaná „starý človek,“ {Kol 3,9} teda „telo.“ {1 Kor 15,50} Sme v tom zajedno? Teraz by ste mohli povedať: „No, myslel som si, že umrel.“ Áno, vierou. A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia. {Žid 11,1} Dobre? Musíme ho pokladať za mŕtveho {Rim 6,11}, okamih za okamihom, pretože v empirickej realite je stále živý a zdravý v domácnosti môjho ja. Rozumiete tomu? A stále sa snaží niekoho zviest', aby mohol splodiť, čo? Hriech – alebo aby sa zrodil hriech. Skúsme to povedať takto: Aby mohol vzniknúť hriech, usiluje sa o jeho zrodenie. Preto sa snaží zviest' koho?

Dobre, dovoľte mi to povedať takto. Budeme hovoriť o biológii. Ak chcete porodiť a ste muž, čo musíte mať? Musíte mať nejakú pomoc. Však? Musíte mať ženu, správne? Chcem povedať, že tu hovoríme o reálnej základnej biológii. Musíte mať ženu. A ak chce starý človek uspieť pri zrodení hriechu, musí mať pomoc ženy. A čo je tá žena, ktorej pomoc potrebuje? Je to vôľa. Čo je to, priatelia? Vôľa. Vôľa je žena v prirodzenosti človeka. Pomôžte mi s tým. Chcem, aby ste to pochopili. Čo je to vôľa? Vôľa je žena v prirodzenosti človeka. Viete, ona je zodpovedná za domácnosť môjho ja, ona ju vedie. Ale ona sama spadá pod autoritu manžela. Je vám to jasné? A kto je od prirodzenosti tyranským, panovačným manželom vôle? Kto je to? Starý človek. Rozumiete tomu? A ona je bezmocná, poddajná žena starého človeka. Súčasť rozsudku. Pozoruhodne to ilustruje rozsudok, vyslovený nad ženou. „Tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi, a on bude,“ čo? „... panovať nad tebou.“ {1 Moj 3,16} Teraz, len pre pomôcku v tejto diskusii, pomenujme si túto ženu. Volajme ju Vilma, dobre? („will“ znamená v angličtine „vôľa“) Azda to neznie ako vhodné meno? Vilma. Dobre? Toto je moja vôľa. O tejto Vilme hovoríme.

Za koho je od prirodzenosti vydatá? Za starého človeka. Je to despoticky ovládajúci netvor, a musí si presadiť svoje. Od Vilmy vyžaduje, aby sa podriadovala a vždy, keď chce zrodiť hriech, žiada od nej spoluprácu a dosiahne svoje, je tak?

Nuž, moji milí priatelia, musíme tu pochopiť jednu veľmi, veľmi dôležitú pravdu. Ako jedine sa môže Vilma vyslobodiť z tohto despotického manželského zväzku? Smrťou starého muža. Počujem „amen“? {Amen.} Viete, dokedy sme zosobášení? No tak, dokedy? Kým nás smrť nerozdelí. A Vilma je bezmocná, poddajná žena toho naničhodného starého človeka zvaného telo, až pokiaľ? Pokiaľ čo? Pokiaľ nezomrie. Počujem „amen“? {Amen.} Môže nejakým spôsobom zomrieť? Áno! Na to je kríž. Počujem „amen“? {Amen.} Keď prichádzame ku krížu a prijímame vierou Kristovu smrť za hriech ako našu



vlastnú, akú prednosť nám to ponúka? Môžeme považovať toho starého človeka v nás, že je aký? Mŕtvy, **vskutku mŕtvy hriechu. {Rim 6,11}** My naozaj sme. Teraz tu hovorím o **Rimanom 7,1-6**, a rád by som tomu venoval čas a preskúmal to s vami, ale ten čas nemáme. No keď Vilma príde ku krížu, keď my prídeme ku krížu, a Vilma sa rozhodne prijať Kristovu smrť, má prednosť uznať, že jej starý muž je aký? Mŕtvy, a keď vierou prijmem Kristovu smrť hriechu ako svoju vlastnú, čo môžeme povedať o starom človeku? „*Zomieram starému človeku.*“ Lenže, moji drahí priatelia, čo musíme tiež bezodkladne urobiť? **Podľa Pavla zomierame starému mužovi preto, aby sme sa mohli zosobášiť s druhým. {Rim 7,3}** Kto je to? Je to náš duchovný manžel, Ježiš Kristus. Amen? Takže pod krížom nepovieme len: „*Zomieram*“ starému mužovi, ale povieme aj čo? „*Áno*“ Ježišovi. Podriadujem Ti moju vôľu, Pane Ježišu. Zmocni sa jej. Je tvojou krvou vykúpenou nevestou, patrí Tebe. Bezvýhradne Ti poddávam moju vôľu. A moji milí priatelia, len keď to urobíme, počúvajte... Len keď to urobíme, budeme mať od Krista, nášho duchovného Manžela, dostatočnú silu – motivovaní Jeho láskou a Duchom Svätým – na odrážanie príťažlivých návrhov starého človeka, a rozhodneme sa radšej poddať svoju vôľu žiadostiam Ducha, Svätého Ducha, ktorý k nám prehovára skrze naše svedomie.

Vráťme sa však k našim štádiám. Ak sa vôľa poddala vláde Ježiša Krista, ona, Vilma, môže odraziť zvodné návrhy starého muža. No ak sa vôľa nepoddala Ježišovi Kristovi, ak sa nevydala za druhého a nevstúpila do najsvätejšieho z manželských zväzkov, do duchovného manželstva s Kristom... Ktorý sa mimochodom sám nazýva naším čo? **Naším manželom. {Iz 54,5}** Je to veľmi, veľmi dôležité. Ak vstúpila do toho duchovného zväzku v Jeho sile, môže odmietnuť tie lákavé návrhy, ale ak nie, čo jedine môže urobiť? Podriaďiť sa, súhlasiť, súhlasiť. Môže jedine súhlasiť. A moji milí priatelia, v okamihu, keď Vilma povie „*áno*“ žiadostiam tela v súkromí spálne mysle, pokušenie sa stalo hriechom. Pochopili ste to? **„Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený.“ {Jak 1,14}** Vidíte, toto je zvádzanie toho starého človeka. Pokušenie musí zapojiť naše myšlienky, je tak? Nie ste pokúšaní, pokiaľ nie sú zapojené vaše myšlienky. Starý človek nás zvádza a máme tieto nesprávne myšlienky.

Či sa pokušenie stane hriechom alebo nie, o tom rozhodne to, čo s tými zlými myšlienkami urobíme. Sledujete to? Ak privolíme tým zlým myšlienkam a dovolíme im, aby nám zotrvali v myšli, čo sme urobili v Božích očiach? Zhrešili sme. Zhrešili sme a v lone mysle je zárodok hriechu. Rozumiete tomu? Používame tu Jakubovo telesné podobenstvo, aby nám pomohlo lepšie porozumieť tomu, čo sa odohráva v duchovnej ríši. Keď Vilma hovorí „*áno*“ túžbam tela, došlo k počatiu a v lone mysle je zárodok hriechu. Čo sa však stane skôr či neskôr? Ale no tak... Porodíte. To je ďalšie štádium. Aké? To je vtedy, keď ten čin vykonáte. Keď ten skutok spáchate. To je vtedy, keď to vyjde z lona mysle do ríše správania. Rozumiete tomu? Pôrod je spáchanie hriechu. No moji milí priatelia, skôr než porodíte, čo musíte urobiť? Počať. A prosím vedzte, že v Božích očiach sa pokušenie stalo hriechom pri počatí, nie pri pôrode. Dúfam, že je to jasné. Dúfam, že je to jasné.

Takže... Počúvajte tento pozoruhodný citát: **Signs of the Times {Znamená doby}, 18. december 1893: „Nie je v satanovej moci, aby niekoho donútil k hriechu. Hriech je individuálny čin hriešnika. Skôr ako hriech jestvuje v srdci, musí byť daný,“** čo? „...súhlas vôle, a len čo je daný, hriech víťazí a peklo jasá.“ Hneď ako je daný čo? **Súhlas vôle.** Kedy sa teda pokušenie stáva hriechom? Keď Vilma povie „*áno*“ lákavým návrhom starého človeka. – **Žiadosť počala a my sme zhrešili. {Jakub 1,15}** Moji milí priatelia, ešte jeden citát. **Testimonies {Svedectvá}, zv. 4, str. 623: „Boh posudzuje myšlienky nášho srdca. Keď prechováme nečisté myšlienky, nemusia byť ani vyslovené, alebo vykonané, aby bol hriech spáchaný a priviedol dušu do zatratenia. Jej čistota je poškvrnená a pokušiteľ zvíťazil.“** Je nám všetkým jasné, kedy a ako sa pokušenie stáva hriechom? Dúfam, že áno.

V druhej časti budeme starostlivo zvažovať, ako môžeme zabrániť tomu, aby sa to stalo. Postavme sa k modlitbe.

*Nebeský Otec, tak veľmi Ti ďakujem za Jakubovo prenikavé nahliadnutie do anatómie a fyziológie pokušenia a do toho, ako sa stáva hriechom. Prosím, pomôž nám naučiť sa dôležité duchovné lekcie a pomôž nám pochopiť tajomstvo, ako zabrániť pokušeniu, aby sa stalo hriechom. Objasni nám to, pomôž nám, aby sme to v mysli nielen pochopili, ale čo je ešte dôležitejšie, aby sme to aj prežívali v našich životoch. Toto je našou modlitbou v Ježišovom mene. Amen.*